

اسماعیل تو برای قربانی کردن کیست و چیست؟

قربان یعنی رهایی از هر آنچه غیرخدایی است. در این روز حج گزار، اسماعیل وجودش را، یعنی هر آنچه بدان دلبستگی دنیوی پیدا کرده قربانی می‌کند تا سبکبال شود.

قربان یعنی رهایی از هر آنچه غیرخدایی است. در این روز حج گزار، اسماعیل وجودش را، یعنی هر آنچه بدان دلبستگی دنیوی پیدا کرده قربانی می‌کند تا سبکبال شود.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، عید قربان که پس از وقوف در عرفات (مرحله شناخت) و مشعر (محل آگاهی و شعور) و منا (سرزمین آرزوها، رسیدن به عشق) فرا می‌رسد، عید رهایی از تعلقات است. اکنون در منایی، ابراهیمی، و اسماعیل را به قربانگاه آورده‌ای اسماعیل تو کیست؟ چیست؟ مقامت؟ آبرویت؟ موقعیت، شغلت؟ پولت؟ خانه‌ات؟ املاکت؟ ... ؟

این را تو خود می‌دانی هر چه هست و هر که هست باید به منا آوری و برای قربانی، انتخاب کنی. ابراهیم(ع)، اسماعیل را به قربانگاه برد تا ثابت کند «حکم آنچه تو فرمایی».

مردمانی که بندگی را می‌پذیرند اما تسلیم را نه! خدا را می‌پذیرند اما خدایی کردنش را نه! ابراهیم بودن را دوست دارند اما اسماعیل را برای خودشان می‌خواهند. بندگانی که در زبان لبیک می‌گویند اما در باطن، منافع خود را می‌جویند. عید قربان از راه می‌رسد تا بار دیگر پیمان ببندیم با آنکه تمام وجودمان از اوست و بار دیگر بگوییم «اللهم لبیک»... شاید روزی لبیک ما از زبان به باطن برسد و بندگی کنیم چون ابراهیم(ع).

اسرار و حکمت قربانی کردن در اسلام

در اسلام آیین قربانی کردن به صورت هدفمند انجام می‌پذیرد. زیرا گوشت قربانی باید برای برقراری عدالت اقتصادی در جامعه اسلامی به اهل استحقاق برسد.

عید قربان در شریعت اسلام به قدری مورد تاکید قرار گرفته است که امیرالمومنین علی (ع) در خصوص آن فرموده‌اند: "اگر مردم می‌دانستند قربانی در روز عید چه اجری دارد وام می‌گرفتند و قربانی می‌کردند چرا که با اولین خون آن صاحب قربانی آمرزیده می‌شود."

فدا کردن مال و انفاق آن در راه خدا از جمله اسرار و حکمت‌های قربانی است.

کشتن حیوان در مراسم قربانی اشاره به کشتن نفس اماره است و مرد خداشناس با شمشیر برنده عقل و ایمان، حیوان نفس را که به طور دائم وی را به کارهای زشت و امی دارد مقتول سازد و خانه دل را از لوث نفس لئیم پاک گردانده، آن را در راه حق و پیشگاه محبوب قربانی کند و حج اکبر نماید.

در روایات می‌خوانیم اولین قطره خون قربانی که ریخت، خداوند گناهان صاحبش را می‌بخشد، اوقاتی که به خاطر تولد نوزاد یا ورود مسافر یا دفع بلا، گوسفند ذبح می‌شود، در روح و روان و حرکت اهل خانه شور و نشاطی پدید می‌آید.

به هرحال، ذبح صدها هزار گوسفند و نحر هزاران شتر، یک نوع جلوه و زیبایی بوده، مظهر روحیه ایثار دسته جمعی است که خود از شعائر الهی است.

یکی دیگر از اسرار قربانی سیر کردن گرسنه‌ها است قرآن در این باره می‌فرماید: «فکلوا منها واطعمواالقانع والمعتز» از گوشت‌هایی که قربانی می‌کنید هم خودتان میل کنید، هم به قانع و معتز بدهید. قانع، فقیری است که به آنچه می‌گیرد، قانع است. معتز، فقیری است که علاوه بر تقاضای کمک اعتراض هم می‌کند. این نشان دهنده بینش وسیع اسلام است که سفارش به خود را فراموش کنید نه دیگران را و در تقسیم گوشت و اطعام، پایبند تملق یا دعا و تواضع فقیر نباشید؛ او را سیر کنید، گرچه با شنیدن زخم زبان باشد.